

El Regne Unit tindrà eleccions al desembre

Els laboristes consideren que el 'Brexit' sense acord s'allunya i avalen els comicis, tot i beneficiar Johnson

El laborista Jeremy Corbin ■ EFE

El Suprem anul·la ara la sentència contra Atutxa

El TJUE va dictaminar que el judici era injust

Carbonell
ESTILISTES

CENTRE COMERCIAL CARREFOUR
TEL. 93 750 19 27 · 08349 CABRERA DE MAR
HORARI: DE DILLUNS A DISSABTE DE 10 H A 21 H · DONEM HORES
CARBONELLESTILISTES@HOTMAIL.COM

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 30 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15165 - AVUI / Any XLI. Núm. 14035 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Quinze actuacions dels Mossos, sota sospita

ALDARULLS • El govern anuncia que posa en marxa l'auditoria més gran que s'ha fet mai sobre un dispositiu policial

Lesmes demana més duresa, en un acte davant de l'exèrcit

SUPORT • Budó defensa que Torra confia plenament en Buch, mentre que la CUP torna a demanar que se'l destitueixi

Expectació mediàtica per la vista que s'havia de celebrar a Brussel·les. Al mig, Puigdemont ■ EFE

La vista per l'extradició, ajornada

La justícia belga fa cas de la petició de la defensa de l'expresident

L'ESPORTIU

Futbol

El Barça, a mig gas i golejada al Valladolid (5-1)

Una nova exhibició de l'argentí Leo Messi aplanar el camí cap a la victòria

ILERNA
Online

ilerna.es

Estudiar i treballar a la vegada?
Amb ILERNA Online és possible!

cicles d'FP a distància **100%** oficials

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

Dependència

El president de la Lliga, Javier Tebas, ha dit que el Barça-Madrid és "un problema d'estat, no del Barça" i ha justificat la inèdita decisió d'ajornar el partit. La vicepresidenta del govern espanyol en funcions, Carmen Calvo, ha afirmat sense manies, matant una vegada més la separació de poders, que Espanya "adoptarà decisions" i "afectarà les relacions" bilaterals si Bèlgica no lliura Carles Puigdemont. Catalunya té un PIB, aproximadament, de 321.000 milions d'euros, és la primera economia d'Espanya amb prop d'un 20% d'aquest volum. Fa molts anys ja que parlem d'independència. I potser hauríem de començar a parlar de dependència. De dependència d'Espanya respecte a Catalunya. Però no només econòmicament parlant, també políticament o esportivament. La dependència econòmica és una evidència. Es poden discutir més o menys les xifres, però que Catalunya fa una aportació neta a això que se'n diu solidaritat in-

Potser hem de començar a parlar de la dependència d'Espanya respecte a Catalunya

terterritorial, és innegable. Però és que, políticament, més enllà dels escons que Catalunya aporta al Congrés dels Diputats, més enllà de les aritmètiques parlamentàries, els debats polítics i les estratègies dels partits, passen contínuament per Catalunya. Parlar, o malparlar, de Catalunya, dona vots. Què farien si no existís Catalunya? Quin enemic buscarien per justificar el nacionalisme espanyol? I, esportivament, al marge d'una Lliga sense el Barça, on quedaria el potencial internacional que tant orgull dona, és clar que sí, als dirigents espanyols, sense els esportistes catalans? No hi ha ànim de confrontació en aquesta constatació. Més aviat hi ha la reflexió de com és possible que, sent les coses com són, no hi hagi per part de l'Estat cap ànim de solucionar un conflicte polític que no passi per negar la realitat o activar tots els ressorts repressius possibles. Potser passa perquè si Espanya s'asseu al divan, li diran que té dependència emocional, que està supeditada a algú fins al punt de no pensar ni actuar per ella mateixa. Potser.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Paral·leles

A la manifestació independentista en favor de la llibertat de disabte al carrer Marina de Barcelona hi va assistir el govern de la Generalitat. A la unionista o constitucionalista o espanyolista, la de l'endemà al passeig de Gràcia de Barcelona, s'hi van fer presents ministres del govern de Pedro Sánchez. Aquests acusen el president Torra de governar només per a mitja Catalunya. ¿Per a qui governen, en qui pensen, Sánchez i els seus ministres desplaçats a Barcelona? No podien assistir al carrer de la Marina, ja s'entén, però, com a govern, també de "tots els catalans", es podrien haver abtingut de visitar el passeig de Gràcia. Torra i els seus tampoc podien anar al passeig. Es guien pel mandat del Parlament, de majoria independentista. Els uns i els altres van a la seva, van als seus. El carrer Marina i el passeig de Gràcia circulen paral·leles en la distància. Les paral·leles es troben a l'infinit. No podria ser una mica abans? "Tenim pressa", però d'entesa i solucions. Han estat dos anys durs, des de l'octubre calamitós del 2017. Els articulistes i opinadors ja

que estigui. Que no es preocupin els organitzadors de Marina: menys gent no vol dir menys adhesions a l'acte i al seu contingut. Potser en sumen més i tot, segons algunes enquestes i projeccions electorals. Els de Marina patien per si l'endemà el passeig de Gràcia, que va ser "seu" el dia de les marxades de la llibertat, els superava en nombre. Van ser 80.000, segons els mateixos urbans. Ells parlen de molts més. Que no passin ànsia, tampoc: són menys al carrer però tenen tot el suport de l'Estat i les seves institucions judicials, policials i ministerials. Poden aplicar l'article 155, si és que no ja està en vigència, poden enviar tots els dissidents a la presó... Els de Marina, què poden fer? Sumar més gent, desobeir, "tornar-hi", estirar la corda, moure soroll perquè "Europa ens escolti"... Europa ens escoltarà i aprovarà quan es produeixi algun tipus d'entesa i diàleg. Els ministres del passeig de Gràcia tenen més responsabilitats. Posin-se al telèfon, avancin cap a Marina. Una senyora del passeig de Gràcia deia: "Si es convoca un referèndum, acceptaré el resultat." Els de Marina, també.

no sabem què dir o com dir-ho. Ens repetim, ens tornem barrocs, rococós. Molts ja no els entenc. Uns altres se citen ells mateixos: "com vaig dir fa un any i mig"; "reprodueixo un article meu que tot i el temps passat manté la vigència"...

La Guàrdia Urbana va comptabilitzar 350.000 caps a Marina. Els organitzadors, que presumeixen de no fer mai sumes, aquesta vegada es van indignar: eren prop d'un milió. A ull nu es veia que no eren tants. Són moltes mobilitzacions seguides. La gent no es pot sacrificar tant, per indignada amb la sentència escandalosament injusta

que estigui. Que no es preocupin els organitzadors de Marina: menys gent no vol dir menys adhesions a l'acte i al seu contingut. Potser en sumen més i tot, segons algunes enquestes i projeccions electorals. Els de Marina patien per si l'endemà el passeig de Gràcia, que va ser "seu" el dia de les marxades de la llibertat, els superava en nombre. Van ser 80.000, segons els mateixos urbans. Ells parlen de molts més. Que no passin ànsia, tampoc: són menys al carrer però tenen tot el suport de l'Estat i les seves institucions judicials, policials i ministerials. Poden aplicar l'article 155, si és que no ja està en vigència, poden enviar tots els dissidents a la presó... Els de Marina, què poden fer? Sumar més gent, desobeir, "tornar-hi", estirar la corda, moure soroll perquè "Europa ens escolti"... Europa ens escoltarà i aprovarà quan es produeixi algun tipus d'entesa i diàleg. Els ministres del passeig de Gràcia tenen més responsabilitats. Posin-se al telèfon, avancin cap a Marina. Una senyora del passeig de Gràcia deia: "Si es convoca un referèndum, acceptaré el resultat." Els de Marina, també.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (Director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/liww7p>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Nerviosa, Calvo?

Només ho puc entendre com això, com nervis, les afirmacions d'ahir (amenaces, de fet) de la vicepresidenta Carmen Calvo sobre una possible extradició del president Puigdemont. Les van sentir? "No entendrem que no s'extradeixi Puigdemont", va dir, i hi va afegir: "Si arriba aquest punt, nosaltres també prendrem decisions." Què volia dir, Calvo? Quines decisions prendrà, l'executiu espanyol, si no hi ha extradició? I contra qui? Contra la justícia belga? Contra el govern belga? Però no havíem quedat, Carmen, que hi ha divisió de poders? On és allò de "les decisions dels tribunals s'han de respectar" que heu dit sempre? Què va voler dir, Calvo, quan ahir deia que "entre els estats es col·labora, i es pot fer amb més intensitat o amb menys"? Que deixareu de col·laborar amb el govern belga? Que no respectareu les decisions judicials? I sobretot, la pregunta que em

“Aquest és el respecte que té la vicepresidenta del govern espanyol per la justícia belga?”

faig, és clar, és una altra: a què venen aquestes declaracions quan encara no hi ha cap decisió presa? Són nervis? Jo ja ho entenc, i em sembla que ho entén tothom, que tenir Puigdemont campant lliure per Europa i fent entrevistes a tort i a dret ha de ser molt incòmode. Només aquesta setmana, després d'una sentència tan cafre com la de l'1-O, hem llegit Puigdemont a la revista nord-americana *Times*, al diari britànic *The Times* i al rus *Komsomolskaya Pravda*, amb una tirada de

milions d'exemplars. Ho entenc, que molesti molt que mentre Espanya ha condemnat líders polítics i socials per haver fet l'1-O; mentrestant, deia, a les universitats europees aplaudeixin Puigdemont quan hi va a fer conferències, que l'entrevistin als principals mitjans de comunicació i que ell no calli. No ho tinc clar, jo (i em sembla que cap de vostès) com acabarà tot plegat. Perquè la decisió la prendrà un jutge belga. A Puigdemont (que no a Comín ni a Serret ni a Puig ni a Ponsatí, cosa ja prou reveladora) se'l reclama per uns delictes que no és clar que siguin sinònims d'extradició tenint en compte el Codi Penal belga, i a més a més el jutge haurà d'interpretar també si en cas de retorn se li respectarien els seus drets fonamentals. Què passarà, insisteixo, només ho sap el jutge belga. Veient la pressió i les amenaces del govern espanyol, però, potser és que Calvo ho intueix, no? Nervis?

EDITORIAL

Campanya d'impacte als jutjats

Centenars de ciutadans s'han presentat des de dilluns a primera hora als jutjats de guàrdia de Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida per dir que són culpables dels mateixos "delictes" pels quals hi ha nou persones condemnades a cent anys de presó. La resposta de la ciutadania a la campanya impulsada per Òmnium és una nova mostra que hi ha una part molt important de la societat catalana que no està disposada a empassar-se una sentència injusta i inhumana, que ens interpel·la a tots. Si la sedició construïda pel Suprem es basa en la concentració del 20 de setembre del 2017 i en l'1 d'octubre, les desenes de milers de persones que van protestar davant de la conselleria d'Economia i els més de dos milions que van votar en el referèndum també en són responsables. El sentiment de solidaritat amb els presos, la voluntat d'expressar que no se sentin sols, d'acompanyar-los, és probablement el primer argument de l'autoinculpació, però no és pas l'únic.

Les cues davant dels jutjats amb ciutadans que s'autoinculpen tenen el seu precedent en el Col·lectiu d'Avis i Àvies per la Llibertat, de Reus, que van fer-ho ja fa uns quants mesos mostrant, els primers, que s'ha perdut la por a les represàlies dels poders de l'Estat. Perquè mostrar que la ciutadania ha perdut la por és un altre dels objectius de la campanya, com explicava molt bé a peu de jutjat Pepe Beúnza, el primer objector de consciència al servei militar i ferm practicant de la desobediència civil com a eina transformadora de la societat des de la cultura de la pau. La inculpació massiva pretén causar un impacte en l'estament judicial en tant que responsable d'una sentència que suposa una condemna a drets fonamentals.

De reüll

Emma Ansola

Enquistats

Setmanes que semblen mesos. El dia 14 el Suprem va donar a conèixer la sentència al procés, i des de llavors els ciutadans estem immersos en un escenari general de protesta al carrer, l'únic espai que han deixat els polítics, com a resposta al no de l'Estat. Un "no a tot" que mantenen des del primer dia en què, per primer cop, una majoria parlamentària a Catalunya reclamava l'organització d'un referèndum vist el fracàs de la reforma estatutària. Amb aquesta sol·licitud damunt la taula, van passar gairebé cinc anys. El no de l'Estat

Hi ha setmanes que semblen mesos quan el no a tot s'imposa

s'anava repetint i a partir del 2017 arribava embolcallat amb advertiments judicials sobre querelles penals basades en la desobediència i la malversació. El 6 i el 7 de setembre amb l'aprovació forçada de dues lleis, s'acusava els dirigents de fer saltar pels aires les normes fonamentals de la

Constitució, el 20 de setembre es registrava la protesta més multitudinària per la detenció d'alts càrrecs independentistes, i Rajoy amb el PSOE i Cs anaven repetint el "no a tot" fins que l'1-O va decidir acompanyar-lo amb les porres. Un mes i mig després s'executaven les primeres presons preventives i les amenaces de rebel·lió i sedició van quedar confirmades ara fa dues setmanes, setmanes que semblen mesos. I el "no a tot" altre cop omple la resposta de l'Estat. I ara encara s'estranyen que el no s'hagi filtrat a l'altre bàndol quan ells no han deixat ni l'opció de poder dir sí a res.

Les cares de la notícia

VICEPRESIDENTA DEL GOVERN D'ESPANYA

Carmen Calvo

Amenaçant Bèlgica

El dia després d'assegurar que el cadàver de José Antonio Primo de Rivera pot ser al Valle de los Caídos perquè és "una víctima", Calvo va amenaçar el govern belga si la seva justícia no fa cas de la petició d'extradició de Puigdemont. En campanya electoral es diuen rucades, però tantes?

PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ DE BARCELONA

Joan Canadell

L'economia del futur

La Cambra de Comerç de Barcelona va presentar ahir el seu pla per fer possible l'economia que ha de guiar el país l'any 2030. Alguns acusen la Cambra de pensar només en la independència, i mentrestant continua treballant, això sí, sempre amb el bé del país, de tot, al cap.

CONSELLER DE POLÍTiques DIGITALS

Jordi Puigneró

Un pas necessari

L'any 2018 Catalunya va rebre 350 milions de ciberatacs, 1.136 dels quals van ser greus. Davant d'aquests xifres, no s'hi val a fer l'orni, i per això el govern va aprovar ahir els estatuts de la nova Agència de Ciberseguretat de Catalunya per vetllar contra aquests atacs.

Tal dia com avui fa...

1 any

Alamany plega
La líder dels comuns sobiranistes, Elisenda Alamany, renuncia com a portaveu del Parlament després de l'acte del manifest crític amb la direcció.

10 anys

Setge al tabac
Sanitat es proposa prohibir el tabac a tots els llocs públics. L'hostaleria s'oposa al canvi de normativa, que entrarà en vigor el 2012.

20 anys

El diàleg ETA-PP
El govern espanyol considera que la carta que va rebre d'ETA no aporta "res de nou" a un procés de pau que serà "llarg i complex".

Full de ruta

Carina Filella

Voluntat i ganes de fer

Va ser en la claudiment d'un 3 de novembre de l'any 1974 que es va fundar –a Pontons, a l'Alt Penedès– el sindicat

Unió de Pagesos (UP). Hereu de la Unió de Rabassaires, en aquests moments, quan fa 45 anys del seu naixement, en els seus principis definitoris hi són ben marcats els de "sindicat professional, nacional català, democràtic, unitari, independent i progressista". En aquests anys d'existència ha hagut d'afrontar de forma valenta una problemàtica econòmica, però també sociològica, política i d'identitat, d'uns pagesos que les han passat magres per anar sobrevivint. En el cartell que ha imprès el sindicat per anunciar la celebració de l'aniversari, que tindrà lloc aquest diumenge al Morell (Tarragonès), hi sobresurten tres paraules: *lluïtes, país, pagesia*. Malauradament les lluïtes han hagut de ser constants. "Hem hagut de fer-ho sempre que les coses no han estat justes", deia ahir Joan Caball, el coordinador nacional d'UP, que lamenta que en-

Pel responsable d'UP, que és el sindicat majoritari del camp català, calen tres coses per tirar endavant: "Imaginació, voluntat i ganes de fer-ho"

cara avui les protestes no poden tenir fre: "Quan un any tenim molta collita, els preus baixen, però els anys que tenim poca producció, també baixen." Que els pagesos tinguin una renda digna era l'objectiu de fa 45 anys i ho continua sent ara. Les lluïtes pel camp no poden parar, però el sindicat també té marcat en majúscula la paraula *país*. UP s'ha fet visible quan hi ha hagut lluites per la defensa de la llengua o pels atacs als drets i les llibertats: "Quan les llibertats acaben sent coartades també estan coartades per al nostre sector." "Si no hi ha llibertat per al conjunt del país, tampoc no n'hi haurà per a nosaltres", afegia ahir Joan Caball, que va recordar que van ser al carrer "abans de l'1-O, després, al cap de dos anys i ara mateix". Pel responsable del sindicat majoritari del camp català calen tres coses per tirar endavant: "Imaginació, voluntat i ganes de fer-ho." I aquestes tres premisses són importants per al sector de la pagesia i per al conjunt del nostre país. Una cosa no pot viure sense l'altra.

Tribuna

Glòria Barrete. Grup Sant Jordi

El papa Francesc segueix

“El papa Francesc ordenarà homes casats”, “Francesc obre l'Església a divorciats i homosexuals”, “El papa obre el camí per a les dones diaconesses”. Aquests són alguns dels titulars dels sis anys de pontificat. Titulars que li han generat maldecaps i que en tots els casos necessiten matisos. Per si sols induïen a pensar que Francesc ha canviat preceptes de la Doctrina Social de l'Església. Res més lluny de la realitat.

El que sí ha canviat el papa Francesc és la mirada i el llenguatge envers molts dels temes que socialment, i des de fa anys, allunyen molts fidels de l'Església catòlica. No li ha tremolat el pols per fer autocrítica. Així s'explica que abans d'acabar-se el seu primer any com a papa creés una comissió especial per a la protecció dels menors víctimes d'abusos sexuals, i posés en marxa tres comissions per analitzar els assumptes econòmics, dos dels temes espinosos derivats del cas Vatileaks.

El desembre del 2014 va pronunciar el ja famós discurs sobre “les malalties de la Cúria”. La publicació de l'exhortació

apostòlica *Amoris Laetitia* sobre la família li reporta crítiques i confrontacions dels sectors més conservadors. Afloren els enemics i el discurs del papa Francesc molesta. Molesten les seves duríssimes al·legacions contra l'economia de mercat. Francesc és acusat de comunista i ha de suportar que un grup de clergues i acadèmics li dirigeixin una *Correctio filialis* per a la seva exhortació, acusant-lo d'expressar fins a set heretgies en el document del papa. L'oposició contra el papa es va gestant i culmina l'agost del 2018 amb la publicació d'una carta de l'exnunci Carlo Maria Viganò en què acusa el papa d'encobrir els abusos sexuals. Comença una batalla mediàtica: el cardenal Burke, Steve Bannon o Matteo Salvini. Un còctel d'acusacions i actors diversos que tenen un objectiu comú, el debilita-

ment del papa i la seva figura. Però el papa, aliè a acusacions i conxorxes, segueix al peu del canó.

Continua fent missa diària a Santa Marta, oberta a tots els treballadors del Vaticà. Continua duent les sabates negres i no vermelles. Continua assistint com un penitent més a eucaristies celebrades per altres sacerdots. Continua contestant als periodistes. Continua fent-se *selfies* amb els joves. Continua denunciant les morts al Mediterrani i el drama dels refugiats. Continua rentant els peus durant el Dijous Sant a persones excloses i d'altres religions. Continua anant a visitar les perifèries. Continua denunciant la pena de mort incompatible amb el ser cristià. Continua amb l'obertura canviant el nom a l'Arxiu Secret Vaticà. Continua amb la voluntat d'escoltar tothom. Continua rient al veure un nen que seu a la seva cadira. Continua abraçant presos, malalts i refugiats d'altres religions. Continua amb el missatge de Jesús avui i aquí, amb humilitat, i pobresa, a l'estil de Jesús i sant Francesc d'Assís, de qui va prendre el nom el 2013.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Agraïment

■ Amb 85 anys he tingut la meua primera experiència hospitalària al Sagrat Cor de Barcelona. Destacar la professionalitat i el seguiment de l'equip del Dr. Ramón Soliva i, sobretot, remarcar el personal de la planta 10, que, amb el seu bon fer, l'actitud amable, el tracte atent i la seva simpatia han fet que uns moments complicats es convertissin en una situació més dolça de passar.

Només puc dir-vos una paraula molt senzilla, de tot cor: gràcies.

**ROBERT SURROCA
TALLAFERRO**
Barcelona

Saltar-se les lleis que neguen drets és democràcia

■ No acatar la llei és antidemocràtic? Segons els unionis-

tes sí, és un acte pervers en contra de la democràcia. Em pregunto, saltar-se les lleis d'una dictadura, siguin les que siguin, per exemple les de l'Alemanya nazi, les de la Itàlia de Mussolini, les de la Unió Soviètica, les del franquisme, etcètera, també era un acte antidemocràtic? Quan les lleis són injustes, quan la llei empresona llibertats, quan la llei nega el dret de decidir, de poder votar, etcètera; saltar-se aquestes lleis sí que és un acte democràtic.

Les oprimides repúbliques de més enllà de l'Atlàntic, si no s'haguessin saltat les injustes lleis del genocidi espanyol, avui encara serien colònies d'un estat opressor i espoliador. El mateix que va passar a Cuba, a les Filipines i a Puerto Rico, les darreres colònies d'una Espanya que sota les lleis de Castella va ser còmplice de la seva pròpia maldat: imposar, assassinar i robar.

Els catalans també estem

obligats a saltar-nos les lleis d'un estat que no ens reconeix com a nació, que no ens permet exercir aquests drets democràtics a còpia de negar el diàleg i d'imposar, tot per una falsa unitat territorial per afavorir unes minories auto-proclamades silencioses, les de les porres, les de les bales de goma, etcètera, les lleis d'una mal entesa democràcia que empresona innocents i ens titlla, els catalans, d'antidemocràtics.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern
(Baix Llobregat)

Incivisme al tren

■ L'altre dia vaig agafar el tren per anar a la ciutat de Barcelona com de costum, ja que és una de les formes de transport més ràpides i eficients per arribar a la Ciutat Comtal des d'on visc. Quan vaig entrar al tren, vaig trobar-me un grup d'adolescents amb un altaveu

escoltant música amb una lletra no precisament gaire respectuosa (però això ja és un altre tema) a tot volum, i el que és pitjor, ocupant seients mentre una persona gran era dempeus. Em va semblar una manca total de civisme i respectant tant cap a aquella senyora, com cap a les persones que a les 10 del matí només volíem un viatge en pau. És molt trist que no hi hagi consciència entre alguns joves per protegir i cuidar aquest col·lectiu de persones, gràcies a l'esforç i treball de les quals som on som, i tenim les llibertats que tenim avui dia. Pel que fa a l'altaveu, som lliures d'escoltar el tipus de música que vulguem, però crec que no és gaire complicat emportar-te uns auriculars de casa per fer-ho, i més si es tracta d'un espai públic on és tan fàcil pertorbar la tranquil·litat dels altres.

ALBERT GIMÉNEZ VALLVERDÚ
Ripoll (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Només hi ha un objectiu clar: la defensa de la nostra constitució de 1978”

Carlos Lesmes, PRESIDENT DEL TRIBUNAL SUPREM I DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL

Tribuna

Jordi Font. Llicenciat en geografia i història

Fer pròleg

El febrer de 2008, apareixia el grup Pròleg, impulsat per Josep Maria Vallès i format per divuit noms significatius de l'espectre progressista de la societat catalana. Volien “fer pròleg”, és a dir, contribuir a crear les condicions prèvies que permetessin desarmar trinxeres, revertir encapsulaments i trobar plegats alguna sortida a l'enquistament que viu Catalunya. Dic una sortida i no una solució, perquè de solucions no n'hi ha: la relació Catalunya/Espanya, com tants altres binomis, sempre generarà una dialèctica sense solucions definitives, només parcials per a una nova etapa més o menys duradora. És una idea que no agrada als qui, espanyols o catalans, senten la nostàlgia dels objectius rodons i definitius.

CADA COP SOM MÉS ELS QUI COMPARTIM aquesta sintonia “prologuista”, per bé que semblin descordades, a banda i banda, les emotivitats més primàries. Sovint, tot sembla reduir-se al blanc i al negre, amb bons i dolents, lleials i traïdors (ara ja amb Ruffián entre aquests darrers), separats per una divisòria rectilínia, sagrada, flamígera. Les greus penes dictades pel Suprem han caigut com un bidó de benzina damunt d'una espessa capa de matèria inflamable, feta de frustració i d'exasperació llargament acumulades. És el resultat de tretze anys (des del recurs del PP contra l'Estatut) de catalanofòbia, silenci despectiu i escarni per tota resposta; i també de nou anys (des de la sentència de l'Estatut) de relat maximalista i fictici per compte de l'independentisme.

QUÈ ES POT FER?, pregunten els que no s'hi conformen. “Fer pròleg” és la resposta, a tot arreu, amb tothom, sense treva. Tractar de comprendre les raons de cadascú, tractar d'enraonar-hi –magnífica paraula–, ajudar a dissol-

dre els respectius mites, a generar empaties mútues, a copsar totes les cares de la veritat, tan complexa. Cal un cert activisme ciutadà alhora audaç i amable, mediador, destinat a collir punts escorreguts, a sargir estrips, a posar pedaços, a trobar gust en el *patchwork*... Com diu Raimon Obiols, ens calen més “milloradors” i menys “empitjoradors”.

I cal esperar sobretot que sorgeixin, on ara hi manquen, lideratges veritables, coratjosos, que posin els llums llargs i gosin assenyalar un camí que porti a metes precises i viables. I que sàpiguen adreçar-se als més irats, als que estan disposats a cremar-ho tot per una idea rodona, i dir-los prou, assumint-ne els costos. El veritable lideratge és això i no donar peixet a la clientela, que és feina del molt digne botiguer. Però encara no gosen. La competició endèmica dins de l'independentisme ho enverina tot i ho fa especialment difícil. I la dilatació electoral espanyola, amb l'espiral de confrontació que comporta, ha vingut

“Cal un cert activisme ciutadà alhora audaç i amable, mediador, destinat a collir punts escorreguts, a sargir estrips, a posar pedaços

a complicar-ho encara més. Però no hi ha dreceres que valguin. Cal esperar que el 10 de novembre no comporti una involució, sinó que confirmi el relleu d'esquerres al govern de l'Estat. I, l'endemà mateix, cal baixar del cavall i trobar-se a peu pla. I revertir, pel mètode que sigui, els efectes nefastos de la via penal. Cal donar, de nou, ocasió al diàleg. I això demana anar al fons de la qüestió, sense succedanis ni cortines de fum destinades a esquivar els reptes veritables. És a dir, demana dues coses: **1. QUE L'INDEPENDENTISME SUPERI** la via unilateral, amb el corresponent conte de la lletera, tan estèril, i que es disposi, sense renúncies estratègiques, a retornar a la taula de la política reformadora, de la negociació seriosa i del pacte. Catalunya endins, cal retrobar l'ample consens que fa la nació i en garanteix el futur. I, Catalunya enfora, cal negociar amb l'Estat, des de la força de la màxima unitat possible, sense perdre de vista la correlació de forces real i sabent que no es pot sacrificar el progrés d'avui a cap futur exultant, divinat entre les boires febroses de cap absolut.

2. I QUE LA POLÍTICA ESPANYOLA es disposi a abordar el veritable problema, sense més subterfugis, obrint-se al degut reconeixement de les “nacionalitats” constitucionals que integren Espanya i que no han merescut, en quaranta anys, el més mínim desenvolupament específic. Que es disposi, d'una vegada, a rectificar les derives polítiques, logístiques i financeres acumulades, sobretot des de la involució aznariana; les derives que l'Estatut del 2006 tractava de compensar i darrere de les quals s'hi percep, endèmic, l'absolut imperial i assimilador. No demanem gaire: el reconeixement nacional de Catalunya no és més que l'autoreconeixement de la realitat espanyola tal com és, sense cançons de gesta que la desfigurin i la facin inviable.

De set en set

Ignasi Riera

Negocis funeraris

Quines setmanes! Entre el reentrament del Caudillo de España por la Gracia de Dios, malgrat els intents de boicot

de la família i dels benedictins, en aquest cas, no els de Montserrat. Lector dels textos sobre Franco, que m'apassiona el gènere de la novel·la negra, creixen els meus dubtes sobre la riquesa de la seva família actual. No sabia que el sou d'un militar, ni que fos colpista, donés per a tant. Ni que el dictador sinistre aixoplugés, i recompensés, amb tanta generositat, els qui li donaren suport, al llarg de més de quaranta anys. La Fontaine ens ho aclaria: “*Apprenez que tout flatteur vit aux dépens de celui qui l'écoute.*” Ingnu de mena, mai no havia comprovat quin era l'origen de moltes de les grans fortunes d'aquesta “*España, una, grande y libre*”. Com que he tingut la mania malaltissa d'anar seguint l'origen de les riqueses noves esmentades, penso en la feïnada que tindran a l'Audiència Nacional quan es posin a jutjar el cas, per la indicació que segur que els farà el proper govern, potser nascut –qui ho sap!– en un nou desembre, no sé si eixit o congelat.

Al fons del fons, una campanya electoral, amb il·luminació extra. Goso proposar una prova d'acompliment obligatori a candidates i candidats que s'hagin referit, entre mitjans i rodes de premsa, a la canonitzada Constitució. Si sembla que la majoria sap, una mica d'oïdes, què diu el seu article 155, he confegit una llista de vint propostes més que fa la dita Carta Magna i que l'amnèsia, perquè les campanyes electorals malmeten fins i tot els cervells més lúcids, ha esborrat de la lata de discurs, propi, i sé de què parlo, dels sermons dels que demanen el vot a la ciutadania.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Ajornada al
desembre la
vista belga a
Puigdemont**

El jutge de primera instància atén la seva petició, i no es pronunciarà fins passat Nadal

**El CIS vaticina
una pujada
d'ERC, i del
PSOE a l'Estat**

L'enquesta, feta abans de la sentència, pronostica una caiguda de Cs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Màxima confiança en Buch

GOVERN La portaveu, Meritxell Budó, diu que el president Torra li dona suport **AUDITORIA** S'obren quinze investigacions als Mossos pels primers dies d'aldarulls **PARLAMENT** La CUP vol que se'l destitueixi i els comuns, que se'l reprovi

J. Alemany / M. Piulachs
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, tot i que per boca de la portaveu Meritxell Budó, va voler tallar de soca-rel les especulacions i informacions publicades els darrers dies sobre el fet que havia plantejat fins a dues vegades la destitució del conseller d'Interior, Miquel Buch, arran de la criticada actuació –també per membres del mateix govern– en els aldarulls posteriors a les manifestacions de condemna contra la sentència del Tribunal Suprem. “El president manté intacta la confiança en tots els consellers del govern”, va assegurar ahir la també consellera de Presidència.

El mateix Torra, en la darrera sessió de control al Parlament, havia admès que algunes de les imatges que va veure no li van agradar, però tampoc en va culpar ningú i va reiterar que el govern havia demanat la creació de la comissió d'investigació parlamentària i una altra d'interna perquè s'assumissin responsabilitats si hi havia actuacions que no s'ajustaven als protocols. Budó va assegurar que l'obertura de la investigació interna, que va ne-

La frase

“El president manté intacta la confiança en tots els consellers i conselleres del govern”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN I
CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA

La xifra

15

investigacions té en marxa en aquests moments el govern sobre l'actuació dels Mossos en els darrers dies.

gar que fossin expedients, sinó “actuacions concretes sota supervisió”, servirà per “preservar i garantir” la confiança en el cos i en cap cas per “malmetre'n” la imatge i el prestigi. Tot i que va dir que la revisió i supervisió de les actuacions és una pràctica rutinària que es fa d'ofici en totes les intervencions, hi va afegir que aquesta serà l'avaluació interna més gran que s'ha fet mai en un dispositiu dels Mossos. En concret, s'estan revisant quinze actuacions dels primers dies, però no va pre-

cisar de quins, ni indrets ni hores, perquè es tracta d'informació “reservada”, ja que l'avaluació podria acabar amb expedient de sanció o suspensió i cal garantir els drets de qualsevol treballador públic. Va remarcar que es deixa la porta oberta a la possibilitat que s'hi afegixin més casos d'investigació d'aldarulls posteriors. Segons va poder saber l'ACN, entre aquests casos hi ha el relacionat amb l'agent que va cridar “som gent de pau”, el del furgó amb manifestants a sobre a la terminal 1 de l'aeroport i l'atropellament a Tarragona d'una persona que era al costat d'uns contenidors. Aquesta és una de les qüestions que el conseller va tractar ahir en la reunió al Departament d'Interior amb els comandaments del cos, a la qual van assistir el secretari general d'Interior, Brauli Duart; el director general de la policia, Pere Ferrer; el comissari en cap, Eduard Sallent, i el comissari superior de Coordinació Territorial, David Boneta, així com representants de les àrees d'Avaluació i d'Afers Interns.

Quan li van preguntar si el govern estava satisfet de la coordinació entre els cossos de seguretat, la por-

El conseller d'Interior, Miquel Buch, durant la reunió amb els comandaments dels Mossos d'Esquadra, ahir al matí ■ ACN / MIQUEL CODOLAR

taveu tampoc hi va entrar, al·legant que es tracta de qüestions tècniques, però sí que va assegurar que han traslladat “la discrepància” al govern espanyol pel que fa a l'ús de pilotes de goma, que a Catalunya estan prohibides, i que demanaran als grups del Congrés que impulsin una comissió perquè les retirin. Una proposta que la candidata de JxCat, Laura Borràs, ja va anunciar dilluns que farien.

Budó va especificar que, també per qüestions tècniques, no s'havia traslladat la petició fa una setmana al Parlament per crear la comissió, però sí que va recordar que l'objectiu és que s'investiguin totes les actuacions, també les de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil.

Dimissió i reprovació

A banda de la petició de creació de la comissió, però, en el ple dels dies 12 i 13 de novembre, després de les eleccions, sí que es

debatran dues mocions en què el protagonista serà el conseller Buch. La mesa del Parlament va admetre a tràmit la de la CUP, en la qual demanen que sigui destituït, a més de la retirada de goma, que a Catalunya estan prohibides, i que demanaran als grups del Congrés que impulsin una comissió perquè les retirin. Una proposta que la candidata de JxCat, Laura Borràs, ja va anunciar dilluns que farien. Budó va especificar que, també per qüestions tècniques, no s'havia traslladat la petició fa una setmana al Parlament per crear la comissió, però sí que va recordar que l'objectiu és que s'investiguin totes les actuacions, també les de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil.

debaten dues mocions en què el protagonista serà el conseller Buch. La mesa del Parlament va admetre a tràmit la de la CUP, en la qual demanen que sigui destituït, a més de la retirada de goma, que a Catalunya estan prohibides, i que demanaran als grups del Congrés que impulsin una comissió perquè les retirin. Una proposta que la candidata de JxCat, Laura Borràs, ja va anunciar dilluns que farien.

siu de la força” i no saben “si és per la concepció que té de la policia o perquè realment no controla el cos”. Qui també va tornar a ser crític amb Buch va ser el cap de llista d'ERC, Gabriel Rufián, que va considerar “insuficients” les explicacions que ha donat sobre les actuacions dels Mossos, i hi afegia que hi ha “imatges que són inasumibles”, amb referència a les que va protagonitzar la Brigada Mòbil (Brimo).

Acord de canvi de jutges

Pel que fa a la denúncia de l'organització de l'esquerra independentista Alerta

L'APUNT

Una democràcia
"pleníssima"

Òscar Palau

Com que l'espanyola és una democràcia tan "pleníssima", segons Carmen Calvo, que ha de fer campanyes i repetir-ho tothora perquè s'ho creguin, ahir la vicepresidenta hi va afegir el seu granet de sorra en amenaçar l'estat belga amb represàlies si a la tercera tampoc extraïx el president Puigdemont. Perquè tots sabem –tampoc paren de dir-ho– que a l'Estat espanyol els

poders són independentíssims entre ells, però a Bèlgica es veu que no, i que el govern d'allà hi ha de ficar mà. Calvo hi amenaça, òbviament, perquè el judici no ha estat polític ni de bon tros. I el Suprem juga amb la tàctica, com si fos fiscalia o defensa, per emetre i retirar euroordres a discreció, i contra qui li rota en cada moment, perquè l'únic que vol és impartir justícia. És clar.

Lesmes anuncia mà
de ferro contra els
violents "encegats"

■ En un acte davant la cúpula militar, el president del TS aposta pel "ple sotmetiment a la llei" com a solució

Lesmes parlant ahir entre Carlos Melón i la fiscal general de l'Estat, María José Segarra ■ ACN

Solidària que en els jutjats de guàrdia de Barcelona del dissabte 19 d'octubre hi va haver un canvi sobtat de jutges, i una de les magistrades va decretar més de quatre presons provisionals a detinguts en els disturbis a Via Laietana, el gabinet de premsa del TSJC va aclarir ahir que el deganat va signar un acord per tal de resoldre al més aviat possible la situació de l'important volum de detinguts. El funcionament habitual de les guàrdies és que els cossos policials fan dues conduccions de detinguts, a les 9 i a les 12.30 del matí, els quals són repartits entre els tres jutjats de guàrdia de detinguts, que treballen fins a les 9 de la nit, a banda del d'incidències, que hi és les 24 hores. A la tarda, habitualment, els detinguts, que solen ser pocs, són enviats al jutge que està a detinguts 1, que aquell dissabte era el jutjat d'instrucció 30. La policia espanyola el va avisar que li

portaria catorze detinguts, que a les cinc de la tarda encara no havien arribat. Aleshores els jutges de detinguts 2 (instrucció 31) i detinguts 3 (instrucció 32) es van oferir a resoldre la situació de les persones detingudes, i el deganat va fer un acord governatiu perquè es reparatissin la feina.

Els advocats que tenen persones en presó provisional no tenen clar, però, a qui han de presentar els recursos contra aquesta mesura excepcional. En el cas de la Paula, defensada per Alerta Solidària, va ser feta empresonar pel jutjat d'instrucció 31, i abans d'ahir, posada en llibertat pel jutjat 30. D'altra banda, la norma de funcionament dels jutjats és que un succés és investigat pel jutjat que està d'incidències i, si passen 72 hores dels fets, s'envia al deganat per fer-ne un repartiment aleatori entre els 33 jutjats d'instrucció que hi ha a Barcelona. ■

Paluzie (ANC),
a la fiscalia per
un "delicte d'odi"

Societat Civil Catalana (SCC) va anunciar ahir que avui presentarà una denúncia a la fiscalia contra la presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), Elisenda Paluzie, per "delicte d'odi i apologia de la violència" per les declaracions en què va dir que els aldarulls i disturbis entre els manifestants i la policia "fan visible el conflicte" català al món. La iniciativa té també el suport de la cap de llista del PP a Barcelona en les eleccions espanyoles, Cayetana Álvarez de Toledo. La portaveu del govern, Meritxell Budó, també va dir que malgrat que els incidents al carrer "puguin fer visible" l'existència d'un conflicte, "no és el camí que la majoria de catalans han triat", que és el de "les mobilitzacions massives pacífiques".

X.A.
BARCELONA

El president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial, Carlos Lesmes, va receptor ahir mà de ferro contra l'independentisme, durant l'acte d'obertura de l'any judicial militar. La situació a Catalunya arran de la sentència del procés va ser un dels eixos principals del seu discurs, en què es va referir amb un cert menyspreu als independentistes: "Una minsa però estrepitosa part de la societat, conformada per ciutadans encegats per la irracionalitat, que està atacant de manera frontal la base de la nostra democràcia."

Lesmes creu que aquest moviment ha pretès "trencar, mitjançant la força i la violència, el model de convivència sobre el qual es basen els principis bàsics de l'Espanya constitucional" i avisa que aquest atac "brutal" no quedarà impune. Segons el seu parer, una societat

Autoinculpacions sense recorregut

El president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Jesús María Barrientos, creu que les autoinculpacions impulsades per Òmnium Cultural i altres entitats acabaran tenint un recorregut judicial "molt limitat", si bé aclareix que la decisió final acabarà sent personal de cada jutge. Barrientos ho va explicar ahir abans d'indicar

que la decisió de la sala de govern de registrar un màxim de 25 autoinculpacions diàries a cada jutjat era una mesura "necessària" per evitar el col·lapse dels jutjats i els serveis de guàrdia. Tot i això, la realitat és que cada jutge ha adoptat les mesures dependent de la disponibilitat. Així doncs, dilluns a Barcelona se'n van registrar 188.

només pot superar "les diferents dificultats i reptes que es van plantejant en cada moment històric" mitjançant "l'efectivitat del ple sotmetiment a la llei, no només per part de la ciutadania, sinó també per part dels diversos poders de l'Estat".

Citant de manera expressa Catalunya i referint-se a un filòsof grec, Lesmes sosté que en els actuals "moments d'angoixa i indeterminació" s'ha d'evitar que "les nostres naus caiguin en l'abisme" reafirmant que "els

seus timons s'han de manejar només des del respecte a la legalitat".

En el mateix acte, també es va referir a Catalunya, sense citar-la directament, el president del Tribunal Militar Central, el general Carlos Melón, que va lloar la fermesa dels magistrats i fiscals "avui en la ment de tots" que s'han mostrat "ferms garants de l'ordre constitucional i de la convivència" davant "els bastos, contumaces i reiterats atacs que en els últims temps han rebut aquests valors". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ajornada la vista per l'euroordre de Puigdemont

■ El tribunal de primera instància concedeix un mes i mig per presentar-hi al·legacions ■ S'espera una decisió sobre l'extradició poc després de Nadal ■ La fiscalia belga dona suport al procediment

El president a l'exili, Carles Puigdemont, atenent ahir els mitjans de comunicació després de comparèixer davant la justícia belga ■ NAZARET ROMERO / ACN

Natàlia Segura
Raventós

Brussel·les

La justícia belga va ajornar ahir la vista per la tercera euroordre contra Carles Puigdemont fins al 16 de desembre. A petició de la defensa del president a l'exili, el tribunal de primera instància que porta el cas, la Cambra del Consell, va concedir més temps a les parts per defensar la seva posició. Així, s'espera una decisió sobre la petició d'extradició poc després

de Nadal, un cop el jutge hagi tornat a citar Puigdemont i la fiscalia belga, veu de les autoritats espanyoles en el procediment.

Aquest va ser el resultat de la curta vista oral d'ahir al Palau de Justícia de Brussel·les. En menys de mitja hora, el magistrat belga, que ja va gestionar la primera euroordre emesa i retirada per la jutgessa d'instrucció Carmen Lamela, va acceptar ajornar l'audiència i permetre a les parts presentar les seves al·legacions per escrit en el

pròxim mes i mig.

La fiscalia belga dona suport al procés d'extradició contra l'expresident pels delictes de sedició i malversació engegat pel magistrat Pablo Llarena. Tot i això, encara no ha triat quins delictes del Codi Penal belga equivalen als espanyols, si bé l'últim cop va escollir els de "coalició de funcionaris" i malversació. Aquesta equiparació és clau per acceptar l'euroordre i el jutge belga haurà de valorar si són delictes equivalents.

La frase

“Invocarem el dret a immunitat i utilitzarem els mateixos arguments”
Simon Bekaert
ADVOCAT DE PUIGDEMONT

Per la seva banda, l'exèrcit d'advocats de Puigdemont utilitzarà “els mateixos arguments” que fa dos anys, però aquesta vegada invocarà el dret a “immunitat” de l'expresident

La data

16.12.19

Serà la pròxima vista per l'euroordre.

dent com a eurodiputat electe. Així ho van explicar els seus lletrats Paul Bekaert, Simon Bekaert, Christophe Marchand i Gonzalo Boye en sortir dels jutjats.

El líder de JxCat va guanyar les eleccions europees a Catalunya a finals de maig, però les autoritats espanyoles no li van permetre jurar la Constitució a distància, tràmit necessari a l'Estat per esdevenir membre de l'eurocambra. Per això, Puigdemont té un cas pendent al Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que s'ha de pronunciar sobre si té o no estatus d'eurodiputat.

La condemna als líders independentistes serà un altre element nou que explotarà la defensa per rebatre l'extradició. Marchand va avançar ahir que “recol·lectaran totes les informacions sobre les violacions de drets fonamentals que ha comès l'Estat espanyol durant el procés i la sentència” del Tribunal Suprem per presentar-les en el cas de l'euroordre. Així, confia que les dures penes de presó i el judici “reforcin” els seus arguments.

Tranquil·litat

“Serem aquí el dia 16 de desembre per comparèixer davant d'una justícia que, com sempre, treballarà amb independència i professionalitat”, va assegurar Puigdemont ahir en sortir dels jutjats. Aquell dia el jutge belga hauria d'anunciar quan prendrà una decisió sobre l'extradició. Els advocats de l'expresident creuen que serà poc després de Nadal, aproximadament unes dues setmanes després de la vista. Tanmateix, no semblen inquietats per un procediment amb possibilitat de recursos. Gonzalo Boye va assegurar ahir a Brussel·les que estan “molt tranquils” pel resultat de l'euroordre. ■

Calvo amenaça Bèlgica si no hi ha una entrega

David Portabella
MADRID

Tot i que l'euroordre és un mecanisme estrictament judicial que funciona a la UE al marge del desig dels governs, Carmen Calvo, la vicepresidenta espanyola en funcions, va creuar ahir la línia vermella de la separació de poders en

amençar Bèlgica afirmant que si la justícia belga no entrega Carles Puigdemont, aquest estat rebrà la represàlia espanyola. “No entendrem que l'Estat belga no reconegui la plenitud de la democràcia espanyola negant que sigui davant la justícia espanyola el que ja ha estat sentenciat en la nostra

justícia de manera garantista”, va dir a Onda Cero.

El cofoisme oficial per la condemna del Tribunal Suprem als líders polítics i socials independentistes no amaga que fins ara cap jurisdicció de la UE ha fet costat a l'espanyola i que Pablo Llarena ha fracassat al nord dels Pirineus. En un moment en què a Ma-

drid ja hi ha experts, com ara el magistrat emèrit del Suprem José Antonio Martín Pallín, que auguren que Puigdemont no serà entregat ni per sedició ni per malversació, la vicepresidenta espanyola va elevar el to alertant que l'entrega és un afer d'estat amb “conseqüències” diplomàtiques si no es resol com Llarena i el govern espanyol volen. “Arribat aquest moment [el d'una denegació de l'euroordre per la justícia belga] prendrem també les nostres decisions perquè no ho entendríem”, avisa Calvo a

les autoritats de Bèlgica sense fer distinció entre el tribunal i el govern federal de la nova primera ministra, Sophie Wilmès. “Entre estats es col·labora”, va advertir Calvo a l'hora de prevenir que “no és respectable que en una democràcia pleníssima com l'espanyola, després de saber-se la sentència del Suprem, se li negui l'entrega de fugits de la justícia”. Tot i que Calvo parla de “fugits” en plural, Llarena ha decidit que només vol perseguir Puigdemont i prou, i no ha rebut cap crítica del poder judicial. ■

Carmen Calvo en un acte recent del PSC ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'agència de ciberseguretat catalana, activa l'1 de gener

■ El govern enllesteix la creació del nou ens, que integrarà el Cесicat, ampliarà les funcions i tindrà el doble de pressupost ■ “Estem tranquils perquè ja hem passat el filtre del TC”, diu Puigneró

Xavi Aguilar
BARCELONA

Coincidint amb la consulta del 9-N del 2014, Catalunya va rebre un atac informàtic sense precedents que va arribar a comprometre el funcionament de l'atenció sanitària i dels Mossos. Allò va fer obrir els ulls al govern, que va començar a preparar el terreny per a la creació de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya. I aquesta entitat, responsable de vetllar per la seguretat a les xarxes i els sistemes de telecomunicacions del país, serà una realitat el pròxim 1 de gener del 2020, després que ahir la

Generalitat n'aproves les bases de la creació i també l'estratègia en ciberseguretat fins al 2022. “L'agència no neix per espionar o atacar ningú, sinó per protegir-nos de les ciberamenaces, vinguin d'on vinguin”, explica el conseller de Polítiques Digitals, Jordi Puigneró.

L'Agència de Ciberseguretat s'estructurarà a partir de l'absorció dels actius del Centre de Seguretat de la Informació de Catalunya (Cесicat) i els seus 29 treballadors, però té la previsió clara de continuar creixent en mitjans i funcions. Mentre que el pressupost actual del Cесicat és de 7,5 milions d'euros,

El conseller Jordi Puigneró explicant ahir els acords presos en la reunió del Consell Executiu del govern ■ ACN

ros, la nova agència en tindrà 14 en el seu primer any. Això estarà supeditat a l'aprovació del nou pressupost, però el compromís del govern d'expandir aquest camp és ferm. “De la mateixa manera que tenim un servei públic de salut o d'educació, ara n'estem creant un de ciberseguretat per garantir els nous drets del segle XXI”, assenyaña Puigneró. L'any passat, el Cесicat va comptar uns 350 milions de ciberatacs al país, 1.136 dels quals van provocar un incident.

El conseller confia que, tot i la tensió institucional amb el govern estatal, la nova agència no serà mo-

tiu de conflicte, atès que la llei que n'establia la creació va ser aprovada pel Parlament amb un ampli consens (únicament Cs hi va votar en contra, i el PP i la CUP es van abstenir) i també ha estat sotmesa a escrutini del Tribunal Constitucional. El govern de Rajoy la va recórrer en contra el mateix dia que aplicava el 155, però “en va sortir molt ben parada”. “Com que la Constitució no parla ni d'internet ni de ciberseguretat, el TC no tenia on agafar-se per tombar-la i només va fer petits retocs que no en limiten la implementació”, recorda Puigneró.

L'agència la tutelarà el Parlament i, a banda de prevenir, detectar i respondre als ciberatacs, per primer cop donarà també a la Generalitat la possibilitat d'investigar-ne l'origen, però no de sancionar. El nou ens es coordinarà amb el Departament d'Interior, que estarà representat en el consell d'administració i continuarà sent responsable de combatre el cibercrim. ■

Confia en mi
Som al teu costat
Per a tot el que calgui
HO FAREM JUNTES

En la lluita contra la violència de gènere

No ESTIC SOLA

Administracions públiques, personal sanitari, serveis socials, cossos de seguretat, telèfons d'atenció... Aquí ens tens.

#NOESTOYSOLA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Crítica eslovena al càstig als presos polítics

Un grup de 40 intel·lectuals eslovens, inclòs l'expresident Milan Kucan, denuncien la sentència

Redacció
BARCELONA

La condemna del Tribunal Suprem als presos polítics catalans ha despertat algunes reaccions internacionals, que assenyalen la politització de la justícia a l'Estat espanyol. Ha estat contundent la resposta crítica d'un grup de 40 intel·lectuals i personalitats d'Eslovènia, inclòs l'expresident Milan Kucan, que han redactat una carta per reprovar públicament la condemna emesa pel Suprem. El document parla de penes "draconianes" i exposa que la repressió judicial contra l'independentisme "lesiona seriosament els fonaments del sistema de valors europeu". La carta exposa que "la llibertat d'expressió i associació, incloses en un

La frase

“Tenir presos polítics en un territori de la Unió Europea és una vergonya!”

Fragment del document del Comitè de Suport als Presos Polítics

referèndum com un dels fòrums democràtics més amplis i legítims, són llibertats que el Tribunal Suprem espanyol ha negat en la seva sentència”.

El document està signat per representants polítics i socials d'Eslovènia, com ara l'exministre d'Afers Estrangers Ivo Vajgl; Draga Bencina, exambaixadora; Ivo Bizjak, exministre de l'Interior; Milan Brglez, polític i membre del Parlament

Europeu; Boris Cavazza, actor de teatre i cinema; Ivo Daneu, exjugador de bàsquet i exentrenador; Uros Lajovic, director d'orquestra i professor a la Facultat de Música de Viena i a l'Acadèmia de Música de Zagreb; Zdenka Cebasek Travnik, exdefensora dels Drets Humans, o Peter Ceferin, advocat defensor dels albanesos a Kosova.

“Tenir presos polítics en un territori de la UE és una vergonya! És inacceptable que els nostres conciutadans europeus siguin castigats simplement perquè lluiten pels seus drets individuals i col·lectius a través de mitjans democràtics sense violència!”, denuncia la carta, que nega que el conflicte entre Espanya i Catalunya sigui “un assumpte intern”. ■

Comitè de suport als presos polítics catalans

Les penes de presó draconianes contra nou líders catalans prominents elegits democràticament alteren seriosament els fonaments del sistema de valors europeu. La llibertat d'expressió i associació, inclosa en un referèndum com un dels fòrums democràtics més grans i legítims, són llibertats que el Tribunal Suprem espanyol ha negat en la seva sentència a la UE.

Tenir presoners polítics en sòl europeu de la UE és una vergonya! És inacceptable que els nostres conciutadans europeus siguin castigats simplement perquè lluiten pels seus drets individuals i col·lectius a través de mitjans democràtics i sense violència! Els nou líders catalans que van liderar el vot pacífic i democràtic a Catalunya sobre el futur de la nació catalana han estat en presó preventiva durant dos anys. Diversos experts en dret de tot el món consideren que aquest és un cas de presos polítics. Inclús d'acord amb els criteris de la resolució 1900 de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa del 2012, aquests polítics catalans i líders de la societat civil són presos polítics. Esperem raonablement que l'equip d'investigació especial de l'ONU adopti una posició similar. Després de dos anys de presó preventiva han estat ara sentenciats a un total de 100 anys de presó.

La crisi en les relacions Madrid-Barcelona no és només una qüestió de política interna d'Espanya. És molt limitat creure que aquesta crisi pot resoldre's mitjançant repressió, intimidació, empresonaments i incitació a l'hostilitat. La violència sempre genera nova violència. La crisi pot resoldre's mitjançant un diàleg obert, pels mitjans polítics democràtics i la raó i la responsabilitat de les parts involucrades.

Guardar silenci davant la violació dels drets de nou líders europeus prominents de Catalunya, i molts d'altres que també estan essent perseguits per haver participat en el referèndum del 2017, significa assumir la responsabilitat del seu destí i derrocar els principis democràtics europeus. No volem i no podem estar d'acord amb això. Creiem que molts ciutadans europeus s'uniran a la nostra protesta.

Al mateix temps, esperem que els parlaments i governs europeus, les institucions de la UE, el Parlament Europeu, la Comissió i el Consell d'Europa no guardin silenci davant les greus violacions dels drets dels presos polítics catalans i dels valors fonamentals de la UE a Espanya. Els drets humans són d'aplicació universal i estan per sobre de les lleis nacionals dels estats sobirans.

Ljubljana,
18.10.2019

“Ara són ostatges d'una batalla política”

DEBAT • Quatre juristes desbrossen la sentència del Suprem, neguen la sedició i qualifiquen d'“excessives” les penes, en un auditori del Cefje ple **CÀSTIG** • Adverteixen que el “clima de crispació” no ajudarà que obtinguin el règim obert o l'indult

Mayte Piulachs
BARCELONA

El debat sobre la sentència del Suprem als independentistes catalans va ser rebut amb un ple total a l'auditori del Centre d'Estudis Jurídics (Cefje), ahir. I malgrat l'enuig del president del TSJC comunicat al Departament de Justícia per haver enviat aquesta convocatòria a tots els professionals de l'administració de justícia perquè la podrien confondre amb un pla de formació compartit, va ser una classe magistral dels quatre ponents.

La consellera de Justícia, Ester Capella, va inaugurar el debat *Primeres reflexions jurídiques sobre la sentència del pro-*

cedés assegurant: “La duresa de la sentència ha creat un divorci entre la ciutadania i el poder judicial.” I va desitjar que “el coneixement i el rigor dels ponents ens mostrin el camí per trobar el desllorigador d'aquest atzucac”. Els juristes no es van mossegar la llengua. La catedràtica de dret penal de la UAB Mercedes García Aran va afirmar que tothom sabia que no es podia “arribar a la proclamació de la república sense trencar un plat”. Amb tot, va sostenir que les penes imposades són “excessives”, i que el que realment va passar podria encaixar en el delictes de resistència a l'autoritat més que no pas en el de sedició. García Aran va negar que la sen-

La consellera de Justícia, Ester Capella, en la inauguració del debat sobre la sentència del Suprem, a l'auditori del Cefje, ahir ■ JUANMA RAMOS

tència permeti ara condemnar per sedició qualsevol manifestació, i hi va afegir: “Les declaracions de l'ANC i d'alguns polítics com ara el president Torra en què validen la violència no ens ho posen fàcil perquè els presos aconseguixin l'indult.” I el cate-

dràtic Josep Maria Tamarit, des del públic, hi va afegir que “des d'avui mateix els nou presos poden gaudir del règim obert, amb el reglament a la mà”. L'exfiscal del TSJC José María Mena, sempre lúcid i àcid, va admetre: “El clima de crispació no ajuda. Co-

nec Sánchez, i em dol per ell i per tots que ara siguin ostatges d'una batalla política.” Amb les preguntes “Perquè i per a què aquestes penes?”, Mena va compartir que no es complia el principi de proporcionalitat dictat pel TC per la “severitat” de la sentència. Va explicar que, en el debat de la Constitució, Solé Tura parlava dels “delictes d'intencionalitat política”, i que la presó té la finalitat de reinserció social, però “la convicció política no té tractament”, i va desitjar que tot plegat es resolgués de manera civilitzada. Els catedràtics Enoch Albertí i Jordi Nieva van exposar els efectes en el dret de protesta, la inviolabilitat parlamentària i els drets polítics. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tensió a la UPF en l'inici de la vaga a les universitats

■ Prop de 150 estudiants bloquegen els tres campus, cosa que causa enfrontaments amb alumnes que volien fer classe ■ S'aixeca el bloqueig al final del dia, un cop el rector permet l'avaluació única

Rosa M. Bravo
BARCELONA

El primer dia de vaga indefinida convocada pel Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC) a les universitats va tenir un seguiment desigual, i va ser a la Universitat Pompeu Fabra (UPF) on es va seguir amb més intensitat. I el motiu en va ser doble. D'una banda, prop de 150 estudiants van bloquejar els accessos a les aules dels campus de Ciutadella, Mar i Poblenou, i es van viure escenes d'enfrontaments verbals amb alumnes que volien assistir a classe. D'una altra, el tancament d'aquests alumnes, que van passar la nit anterior als centres, va servir per pressionar el rectorat per a l'aplicació de l'avaluació única. El rector va prometre ahir, hores després que es bloquegés la universitat, un model d'avaluació flexible.

La UPF es caracteritza per aplicar un model docent que insisteix en les classes presencials i l'avaluació continuada, difícilment compatible amb el seguiment intensiu de les mobilitzacions en contra de la sentència del Suprem i la repressió policial. En el manifest de crida a la vaga indefinida, el SEPC recorda que els universita-

Un dels accessos a un edifici del campus Ciutadella de la UPF, bloquejat ahir amb mobiliari ■ ORIOL DURAN

ris van exigir l'avaluació única i l'anul·lació de les activitats per "garantir la màxima resposta a la sentència del procés". S'han aconseguit algunes victòries, diu el sindicat, ja que la majoria d'universitats, en major o menor grau, s'havien compromès amb una alternativa a l'avaluació continuada. No ho han fet la Rovira i Virgili ni la Universitat de Lleida perquè cap alumne ho ha demanat, segons fonts d'aquestes universitats. I el

claustre de la UPF va votar dijous passat en contra de l'avaluació única tal com reclamava un manifest d'estudiants.

Ahir al migdia, el rector de la UPF, Jaume Casals, va assegurar, després de lamentar que el bloqueig va suposar una actitud "injustificable" d'un grup molt minoritari, que la universitat oferirà l'avaluació única a qui ho desitgi. "Qui ho demani podrà ser avaluat en una sola convocatòria sense pro-

blema", va assegurar. Casals va assenyalar que els estudiants en vaga "demanen facilitats per fer els exàmens parcials durant l'assignatura per no jugar-s'ho tot el dia de la recuperació", i va assegurar que es donarà resposta amb una proposta "encara més favorable del que demanen".

La proposta favorable es va concretar a la tarda amb l'anunci de la UPF de permetre examen en avaluació única al desembre i

d'anar a la recuperació al gener a qui ho desitgi, cosa que va motivar que els alumnes aixequessin la tancada als tres campus.

En la majoria d'universitats la vaga va ser imperceptible. A l'Escola d'Enginyers de Manresa, que depèn de la UPC, un grup d'alumnes es va tancar al centre i a la UAB un altre grup va tallar una estona l'AP-7. Avui i demà el SEPC i el Sindicat d'Estudiants han convocat vaga als instituts. ■

L'alcalde d'Agramunt, a un pas del judici per l'1-O

M. Piulachs
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha deixat a un pas del judici l'alcalde d'Agramunt i diputat d'ERC al Parlament, Bernat Solé, per un delictes de desobediència al Tribunal Constitucional (TC) per, suposadament, haver donat suport a l'organització de l'1-O al seu municipi. Així ho va acordar ahir la magistrada Mercedes Armas, en una resolució en la qual assegura que, tot i rebre el 12 de setembre del 2017 el requeriment que no podia promoure cap acció pel referèndum, va participar en un acte al teatre del municipi a favor de l'1-O i va deixar l'escola perquè s'hi pogués votar. Ara la fiscalia ha de presentar l'escrit d'acusació i la pena d'inhabilitació que li demana.

Solé és, juntament amb l'exalcaldessa de Figueres Marta Felip, una les dues autoritats locals que seran jutjades per l'1-O. L'acció s'emmarca en l'ordre del llavors fiscal general, José Manuel Maza, perquè els fiscals presentessin una querrela contra cada un dels 712 alcaldes que havien aprovat decrets de suport a l'1-O. La fiscalia va obrir investigació a un centenar de batlles, la majoria de les quals va arxivar i, per ara, als jutjats queden investigacions per a tres alcaldes més: els de Sabadell, Castelló d'Empúries i Collbató. ■

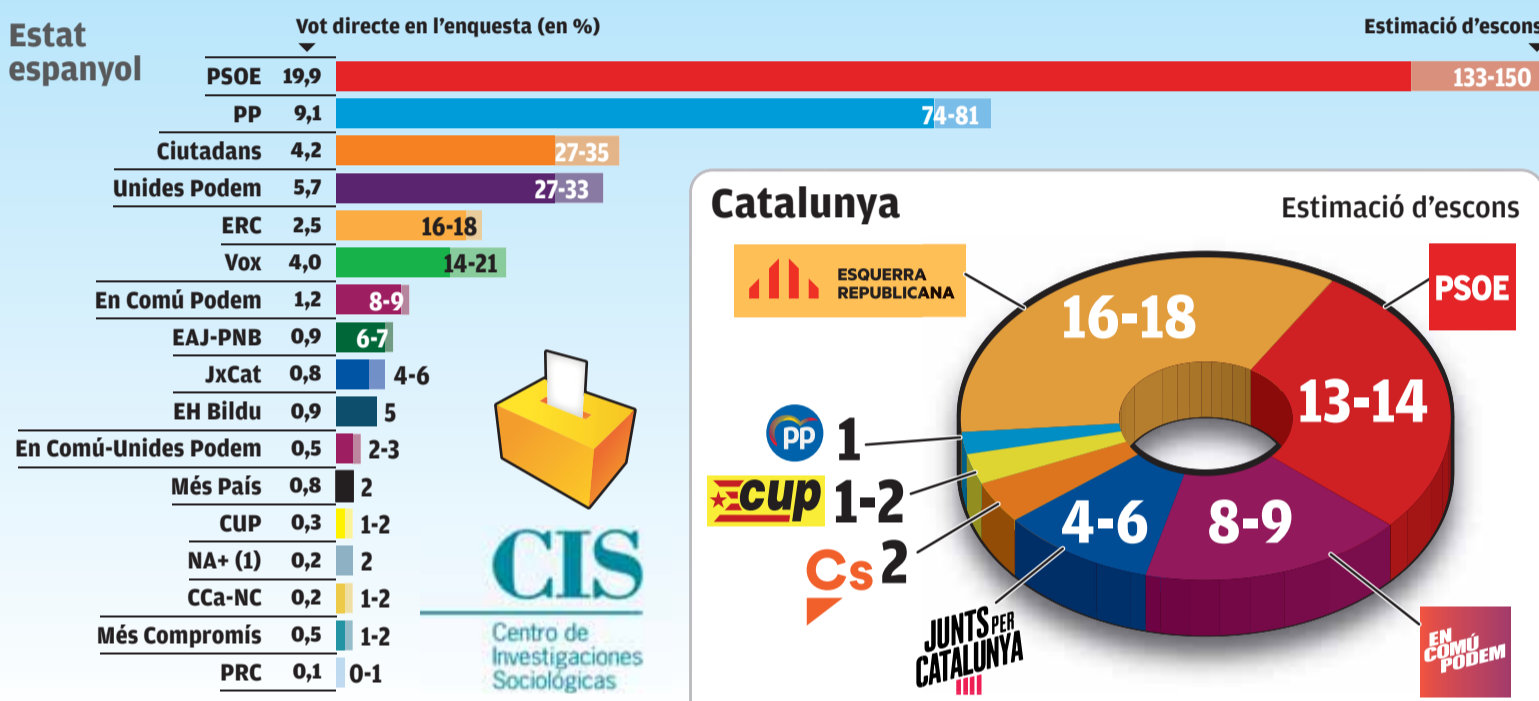
CUINATS
Jotri
Per Tot Sants,
canelons com els
de casa
www.cuinatsjotri.cat
f t i

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El CIS presentència premia Sánchez i ERC i ensorra Cs

■ Els republicans guanyarien de nou, amb un salt fins als 18 escons, i la CUP debutaria amb 1 o 2 ■ El president en funcions n'assoliria 133 o 150 i podria triar Iglesias o Rivera ■ Errejón (4) punxaria i les dretes no sumarien

Enquesta preelectoral per a les eleccions generals del CIS

David Portabella
MADRID

Si precipitant la repetició de les eleccions espanyoles del 28-A el que Pedro Sánchez perseguia era acostar-se a una majoria absoluta, l'últim baròmetre del CIS abans de la votació abona l'estratègia, però es tracta d'un sondeig aliè a l'impacte per la sentència del procés i a l'exhumació de Franco. L'enquesta, feta entre el 21 de setembre i el 13 d'octubre, i que ahir

va néixer amb la sospita de la caducitat, contradiu el rumb dels sondejos privats i catapultar Sánchez fins als 133 o 150 escons, un resultat més favorable que els actuals 123, que no li han servit per ser investit. A Catalunya, ERC revalidaria el triomf i saltaria fins a un màxim de 18 escons, per sobre del PSC (13 o 14), els comuns (9), JxCat (6 o 7) i la CUP, que debutaria amb 1 o 2. Sánchez podria triar entre Pablo Iglesias i Albert Rivera, perquè les

dretes no sumarien.

L'última enquesta preelectoral que publicarà el CIS, dirigit per José Félix Tezanos, premia Sánchez amb una victòria que en el cas més favorable el situa amb 150 escons (32,2% dels vots), a 26 diputats de la majoria absoluta. Si el PSOE tria Unides Podem (37-45) com a soci, l'interval més baix d'una aliança progressista és de 170 i el més alt, de 195. Els de Pablo Iglesias no reben un càstig pel desgovern, ja que

Rufián fa un acte dins de Lledoners

El cap de llista d'ERC, Gabriel Rufián, va participar ahir en un acte preelectoral dins la presó de Lledoners, amb una quarantena de reclusos, inclosos Oriol Junqueras, Raül Romeva i Jordi Cuixart. També hi va ser la número 4, Maria Dantas, en un col·loqui en què els presos li van demanar la supressió dels centres d'internament d'estrangers, i que defensà al Congrés una nor-

mativa electoral que doni als reclusos més possibilitats de votar. En sortir, Rufián va dir que volen ser "un obstacle" que debiliti el PSOE i li dificulti un pacte amb la dreta, que augura, tret que ERC "surti molt reforçada" del 10-N. Segons ell, "la clau" és que els resultats no permetin al PSOE poder triar aliances, ja que, a més, "costarà molt" entendre-s'hi si està fort.

Gran resposta avui en l'assemblea de càrrecs

Ò. Palau
BARCELONA

Convocada tot just dijous passat des de l'exili pel president del Consell per la República, Carles Puigdemont, aquest vespre a partir de les set es reuneix per primer cop l'Assemblea de Càrrecs Electes, al Palau de Congressos de Catalu-

nya a Barcelona. Ahir a mitja tarda hi havia ja 1.300 inscrits, de tots els grups independentistes, a través del formulari que ha facilitat l'organització, i avui esperen gairebé omplir les 1.900 localitats del recinte. Les inscripcions, amb un cost de 10 euros per ajudar a sufragar les despeses de muntatge, es-

taran obertes fins a l'últim moment, també a l'entrada del mateix recinte. Més enllà del centenar de diputats independentistes de les diverses cambres, la gran majoria de participants seran regidors.

De moment no ha transcendit què s'hi debatrà, perquè l'ordre del dia no es tancarà fins a última

hora, però diverses fonts consultades han indicat que la intenció seria que en sortís alguna declaració, i potser l'anunci d'accions concretes. En tot cas, avui l'espai estarà preparat per si s'han de dur a terme votacions dels assistents. La intenció és que l'òrgan, convocat com a resposta a la sentència del Suprem, funcioni de manera autònoma, a través d'un grup impulsor ja format per alcaldes i líders locals, ja que té voluntat de continuïtat i s'anirà reunint en funció dels esdeveniments polítics. ■

Fa tres anys ja es va fer un intent d'organitzar una assemblea d'electes, però no va reeixir. La d'ara no hi té res a veure ■ J.S.

dels 42 escons actuals passarien a perdre'n cinc o bé a guanyar-ne tres. Si l'estudi es confirmés, la sort de Sánchez és que podria triar soci a l'esquerra, però també a la dreta, perquè la suma del PP, Cs i Vox que governa a Madrid no arribaria a aplegar una majoria al Congrés: l'escenari més optimista els proporciona 139 escons.

Álvarez de Toledo i prou El PP, que el 28-A va assolir el seu mínim històric amb 66 escons, revifa ara i creix fins als 74-81 gràcies al to més moderat que ha adoptat Pablo Casado. A Catalunya, però, el PP hi obtindria únicament un escó, el que ja va conquerir Cayetana Álvarez de Toledo a Barcelona. La gran novetat és l'ensorrament de Cs, que comparteix marginalitat amb el PP a Catalunya, on obté 1 o 2 escons, mentre que a tot l'Estat perdria la meitat dels escons i cauria dels 57 als 27-35. Tot i la davallada, amb els números a la mà, Rivera podria esdevenir soci de Sánchez si així ho desitja el president en funcions.

La irrupció d'Iñigo Errejón amb Més País punxaria i es quedaria amb 4 escons, cap dels quals a Catalunya. Si bé el CIS de Tezanos viu en la controvèrsia, el cas és que en vigílies del 28 d'abril va clavar el resultat de les urnes. Ara, però, el xoc emocional per la condemna als presos no existia quan els 17.600 enquestats eren entrevistats. I això afecta també Vox, perquè els sondejos li detecten un repunt des del trasllat de les restes de Franco des del Valle de los Caídos a Mingorrubio que el CIS no li dona, ja que li augura un descens dels 24 escons als 14-21. ■